

Warszawa, dnia 20 marca 2017 r.

Poz. 593

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾**

z dnia 17 lutego 2017 r.

w sprawie przyjęcia zestawu celów środowiskowych dla wód morskich²⁾

Na podstawie art. 61o ust. 8 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się zestaw celów środowiskowych dla wód morskich, który stanowi załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Środowiska: *J. Szyszko*

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej – gospodarka wodna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1904 i 2095).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1590, 1642 i 2295, z 2016 r. poz. 352, 1250, 1948 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Środowiska
z dnia 17 lutego 2017 r. (poz. 593)

ZESTAW CELÓW ŚRODOWISKOWYCH DLA WÓD MORSKICH

CZEŚĆ 1 – Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich	3
C1 Bioróżnorodność	3
C2 Gatunki obce	7
C3 Komercyjnie eksploatowane gatunki ryb i skorupiaków	9
C4 Łańcuch pokarmowy	11
C5 Eutrofizacja	13
C6 Integralność dna morskiego	18
C7 Warunki hydrograficzne	20
C8 Substancje zanieczyszczające i efekty ich oddziaływania	22
C9 Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia	25
C10 Odpady w środowisku morskim	27
C11 Hałas podwodny	29
CZEŚĆ 2 – Podział na podakweny wód morskich	31

CZĘŚĆ 1 – Zestaw celów środowiskowych dla wód morskich

C1 Bioróżnorodność

Tabela C.1-1

Celem jest utrzymanie różnorodności biologicznej. Jakość i występowanie siedlisk oraz rozmieszczenie i różnorodność gatunków odpowiadają dominującym warunkom fizjograficznym, geograficznym i klimatycznym regionu Morza Bałtyckiego.	
Cel środowiskowy: Zredukowanie lub utrzymanie presji antropogenicznej na poziomie zapewniającym utrzymanie naturalnych siedlisk, w których jest zachowana naturalna różnorodność biologiczna występujących tam elementów biotycznych i jest zapewniona ochrona siedlisk w ramach obszarów chronionych Natura 2000.	
Kryterium 1.1 Rozmieszczenie geograficzne gatunków	
Cel: Osiągnięcie takiego stanu środowiska, przez zredukowanie presji antropogenicznych, takich jak przyłów w sieci rybackie, degradacja dna morskiego, introdukcja gatunków nierodzimych, bezpośrednia ekstrakcja ze środowiska, uprawianie sportów wodnych, połowy rekreacyjne, w którym dane na temat dynamiki zmian populacji badanych gatunków wymienionych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz. Urz. UE L 20 z 26.01.2010, str. 7), zwanej dalej „dyrektywą ptasią”, i dyrektywie Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z 22.07.1992, str. 7, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 102), zwanej dalej „dyrektywą siedliskową”, wskażą, że gatunek utrzymuje się, w okresie długoterminowym, jako żywotna część swojego naturalnego siedliska, a jego naturalny zasięg występowania nie jest pomniejszany oraz nie jest skłonny do zmniejszania w przyszłości, a siedlisko, w którym bytuje, będzie wystarczająco duże do utrzymania populacji w skali długoterminowej.	
Wskaźnik	Cele dla wskaźnika
1.1.1 Zasięg	Nie opracowano wskaźnika.
1.1.2 W odpowiednich przypadkach typ rozmieszczenia w ramach zasięgu	Nie opracowano wskaźnika.
1.1.3 Obszar zajmowany przez gatunek (w przypadku gatunków osiadłych lub bentosowych)	Nie opracowano wskaźnika.
Kryterium 1.2 Wielkość populacji	
Cel: Celem jest utrzymanie rozmiaru populacji wymienionych w dyrektywie ptasiej i dyrektywie siedliskowej w zgodzie z naturalnymi warunkami fizycznymi, geograficznymi i klimatycznymi przez zredukowanie głównych czynników śmiertelności gatunków, takich jak przyłów w sieci rybackie, bezpośrednia ekstrakcja ze środowiska czy zanieczyszczenia. W przypadku populacji lub gatunków, na temat których nie dysponuje się odpowiednią wiedzą w zakresie wielkości populacji i wpływu działalności człowieka na ich stan (morświn, foka), celem jest uzyskanie takich informacji przez wdrożenie odpowiednich programów monitoringowych również w celu zebrania informacji o wpływie działalności niekomercyjnej (uprawianie sportów wodnych) na stan populacji ssaków.	
Proponowane wskaźniki	Cele dla wskaźnika
1.2.1 Odpowiednio liczebność populacji lub biomasa	<u>Ptaki:</u> Celem jest osiągnięcie przez przynajmniej 75% populacji zimujących ptaków morskich normalnego zakresu fluktuacji liczebności.
Kryterium 1.3 Stan populacji	
Cel: Celem jest utrzymanie stanu populacji wymienionych w dyrektywie ptasiej i dyrektywie siedliskowej w zgodzie z naturalnymi warunkami fizycznymi, geograficznymi i klimatycznymi przez zredukowanie głównych czynników śmiertelności gatunków, takich jak przyłów w sieci rybackie, bezpośrednia ekstrakcja ze środowiska czy zanieczyszczenia.	

<p>1.3.1 Właściwości demograficzne populacji (np. wielkość ciała lub struktura klas wiekowych, stosunek płci, wskaźnik płodności, wskaźnik przeżywalności lub śmiertelności)</p>	<p><u>Ssaki:</u> Przyłłów ssaków morskich w sieci rybackiej. Brak danych do opracowania wskaźnika. Głównym celem jest osiągnięcie stanu, w którym przyłów ssaków nie przekracza poziomu zapewniającego naturalny wzrost populacji. Celem jest również wdrożenie programów monitoringowych zapewniających informację o stanie populacji i przyłowie ssaków morskich w sieci rybackiej.</p> <p><u>Ptaki:</u> Przyłłów ptaków w sieci rybackiej. Celem zbliżającym wskaźnik do dobrego stanu środowiska (GES¹) jest malejący trend w przyłowie ptaków w sieci rybackiej w okresie wykonywanej oceny. Produktywność bielika. Celem jest utrzymanie produktywności bielika, wyrażonej w liczbie piskląt na parę z sukcesem lęgowym, na poziomie równym albo wyższym od dolnej granicy 95% poziomu ufności z danych z okresu referencyjnego. W przypadku Polski celem jest utrzymanie produktywności bielika, wyrażonej w liczbie piskląt na parę z sukcesem lęgowym, na poziomie większym lub równym 1,21 dla średniej z ostatnich 5 lat. Liczebność ptaków morskich. Celem jest osiągnięcie przez co najmniej 75% gatunków ptaków morskich w sezonie lęgowym odchylenia liczebności mniejszej niż 30% wartości bazowej z 2000 r. lub mniejszej niż 20% w przypadku gatunków składających tylko jedno jajo.</p> <p><u>Ryby:</u> Indeks wielkości zespołu ryb przybrzeżnych. Cel zostanie osiągnięty, jeżeli odsetek ryb o rozmiarach większych niż 30 cm w zbiorowisku ryb osiągnie poziom adekwatny dla dobrego stanu ekologicznego. Dla tego wskaźnika nie opracowano jeszcze granic referencyjnych. Indeks wielkości ryb w wodach otwartych (LFI¹²). Celem jest osiągnięcie udziału dużych ryb w zbiorowości ryb dennych na poziomie większym niż w danych z lat 2000–2008, kiedy zanotowano wysoką śmiertelność połowową dorsza. Za granicę dobrego stanu ekologicznego w wodach otwartych przyjęto następujące wartości wskaźnika: ICES 25 LFI 1* > 0,60 ICES 26 LFI 1* > 0,36 Wdrożenie odpowiednich programów monitoringowych w celu zbadania wpływu działalności niekomercyjnej (połowy rekreacyjne, uprawiania sportów wodnych) na zespół lub kluczowe gatunki ryb przybrzeżnych.</p>
<p>1.3.2 W odpowiednich przypadkach struktura genetyczna populacji</p>	<p>Nie opracowano wskaźnika.</p>
<p>Kryterium 1.4 Rozmieszczenie siedlisk</p>	
<p>Cel: Rozmieszczenie geograficzne i zasięg siedliska powinny uzyskać do 2021 r. zbliżony do naturalnego stanu dla każdego z podregionów Morza Bałtyckiego.</p>	
<p>Wskaźnik</p>	<p>Cele dla wskaźnika</p>
<p>1.4.1 Zasięg</p>	<p>Nie opracowano wskaźnika.</p>
<p>1.4.2 Typ rozmieszczenia</p>	<p>Nie opracowano wskaźnika.</p>

Kryterium 1.5 Wielkość siedliska	
Cel: Zredukowanie presji antropogenicznej, szczególnie na siedliska chronione, które są kluczowymi elementami zapewniającymi prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów, w szczególności presji ze strony rybołówstwa (trałowanie), które w negatywny sposób wpływa na funkcjonowanie siedlisk.	
Wskaźnik	Cele dla wskaźnika
1.5.1 Powierzchnia siedliska 1.5.2 W odpowiednich przypadkach objętość siedliska	<u>Makrofity:</u> Celem jest osiągnięcie stosunku biomasy gatunków wieloletnich do całkowitej biomasy makrofitów większej lub równej granicy dobrego stanu środowiska wynoszącej 0,80.
Kryterium 1.6 Stan siedliska	
Cel: Osiągnięcie lub utrzymanie stanu siedliska, w którym gatunki i zbiorowiska w nim występujące znajdują się w granicach ich naturalnej zmienności, a presje występujące w środowisku są zredukowane lub utrzymane na poziomie gwarantującym prawidłowy rozwój komponentów biotycznych.	
Wskaźnik	Cele dla wskaźnika
1.6.1 Stan typowych gatunków i zbiorowisk	<u>Makrozoobentos:</u> Celem jest osiągnięcie wartości multimetrycznego wskaźnika makrozoobentosu B większej lub równej granicy dobrego stanu środowiska wynoszącej 3,18. Celem jest osiągnięcie rozkładu wielkości wszystkich gatunków wskaźnikowych z wieloletnich gatunków makrozoobentosu w granicach ich naturalnej zmienności. <u>Makrofity:</u> Celem jest osiągnięcie wartości wskaźnika stosunku biomasy gatunków wieloletnich do całkowitej biomasy makrofitów większej lub równej granicy dobrego stanu środowiska wynoszącej 0,80.
1.6.2 Odpowiednio liczebność względna lub biomasa	<u>Zespoły pelagialu:</u> Liczebność oraz średni rozmiar zooplanktonu. Celem jest osiągnięcie: – w strukturze zooplanktonu dużego udziału osobników o dużych rozmiarach ciała (głównie <i>Copepoda</i>), które w efektywny sposób konsumują fitoplankton i stanowią dobrej jakości pokarm dla zooplanktonożernych ryb, oraz – liczebność zooplanktonu na poziomie odpowiednim dla wsparcia wzrostu ryb i zapewnienia kontroli nad produkcją fitoplanktonu.
Kryterium 1.7 Struktura ekosystemu	
Cel: Zapewnienie do 2020 r. zabezpieczenia i odtworzenia zdegradowanych obszarów morskich do stanu bliskiego naturalnemu.	
1.7.1 Skład i stosunkowe proporcje składników ekosystemu (siedlisk i gatunków)	Celem jest ograniczenie antropopresji gwarantujące osiągnięcie lub utrzymanie składu oraz stosunkowych proporcji składników ekosystemu (ryb, ptaków, ssaków, siedlisk dennych oraz pelagicznych) na poziomach zapewniających prawidłowe funkcjonowanie ekosystemu.

* Indeks wielkich ryb (LFI) w wodach otwartych dla strefy otwartego morza (LFI 1) – część zachodnia (ICES 25) oraz część wschodnia (ICES 26).

Tabela C.1-2**Bioróżnorodność – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Zredukowanie lub utrzymanie presji antropogenicznych, takich jak rybołówstwo, budownictwo podwodne, transport, na poziomie zapewniającym utrzymanie naturalnych ekosystemów, siedlisk, w których jest zachowana naturalna różnorodność biologiczna występujących elementów biotycznych.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C2 Gatunki obce

Tabela C.2-1

<p>Cel środowiskowy: Celem jest utrzymanie gatunków obcych wprowadzanych do ekosystemów morskich w wyniku działalności człowieka na poziomie niepowodującym negatywnych zmian w tych ekosystemach.</p>	
<p>Kryterium 2.1 Liczebność i charakterystyka stanu gatunków obcych, w szczególności gatunków obcych inwazyjnych Cel: Poznanie wektorów dystrybucji gatunków inwazyjnych na polskich obszarach morskich oraz zminimalizowanie introdukcji nowych gatunków obcych w możliwym do wykonania wymiarze.</p>	
Wskaźnik	Cel dla wskaźnika
2.1.1 Pojawienie się nowych gatunków obcych	Celem jest brak pojawienia się nowego gatunku obcego w okresie dokonywanej oceny.
<p>Kryterium 2.2 Oddziaływanie inwazyjnych gatunków obcych na środowisko Cel: Ograniczenie wpływu inwazyjnych gatunków obcych do poziomu gwarantującego niewywieranie przez te gatunki negatywnego wpływu na środowisko.</p>	
2.2.1 Stosunek inwazyjnych gatunków obcych do gatunków rodzimych w niektórych dobrze zbadanych grupach taksonomicznych (np. ryby, makroglony, mięczaki), który może umożliwić pomiar zmian w składzie gatunkowym (np. oprócz wypierania gatunków rodzimych)	<p>Cel zostanie osiągnięty, jeżeli udzieli się mniej niż trzech pozytywnych odpowiedzi na poniższe pytania, w odniesieniu do konkretnych grup taksonomicznych:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Czy stosunek gatunków obcych do rodzimych w jednej z głównych grup taksonomicznych (np. ryb, makroglonów, małży) jest większy niż 0,10? - Czy stosunek gatunków obcych do rodzimych w jednej z głównych grup taksonomicznych (np. ryb, makroglonów, małży) jest mniejszy niż 0,10, lecz na podstawie oszacowanych trendów nowych introdukcji stosunek ten osiągnie wartość większą niż 0,10 w okresie najbliższych 6 lat? - Czy występuje chociaż jeden inwazyjny gatunek obcy posiadający znaczny wpływ na powyżej 20% badanego obszaru albo powyżej 20% któregośkolwiek z siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej, albo powyżej 10% któregośkolwiek z siedlisk priorytetowych wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej? Za znaczny uważa się następujący wpływ: istotne zmiany w składzie zbiorowisk oraz wymieranie miejscowe lub populacyjne przynajmniej jednego gatunku rodzimego, większy niż 10% spadek populacji przynajmniej jednego gatunku kluczowego (np. trawy morskiej) lub gatunków zamieszczonych w załączniku II albo IV do dyrektywy siedliskowej. - Czy występuje przynajmniej jeden inwazyjny gatunek obcy, który w oparciu o wyznaczone trendy liczebności i rozmieszczenia przestrzennego uważa się za powodujący istotny wpływ na powyżej 20% badanego obszaru, albo powyżej 20% któregośkolwiek z siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej, albo powyżej 10% któregośkolwiek z priorytetowych siedlisk wymienionych w załączniku I do dyrektywy siedliskowej, w okresie ostatnich 6 lat?
2.2.2 Oddziaływanie inwazyjnych gatunków obcych na poziomie gatunków, siedlisk i ekosystemów, tam gdzie jest to wykonalne	Celem jest niepojawienie się nowych inwazyjnych gatunków obcych ze znanym wpływem na środowisko, w okresie ostatnich 6 lat.

Tabela C.2-2**Gatunki obce – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Zminimalizowanie nowych introdukcji gatunków obcych w możliwym do wykonania wymiarze.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C3 Komercyjnie eksploatowane gatunki ryb i skorupiaków

Tabela C.3-1

Cel środowiskowy:	
Celem jest utrzymanie populacji wszystkich ryb i skorupiaków eksploatowanych w celach komercyjnych w bezpiecznych granicach biologicznych oraz rozmieszczenie populacji tych ryb i skorupiaków ze względu na ich wiek i liczebność, świadczące o jej dobrym stanie.	
Kryterium 3.1 Poziom presji powodowanej przez działalność połowową	
Cel: Zapewnienie eksploatacji wszystkich komercyjnie eksploatowanych stad ryb na poziomie lub poniżej poziomu maksymalnego zrównoważonego połowu zapewniającego, że wszystkie komercyjnie eksploatowane ryby znajdują się w bezpiecznych granicach biologicznych.	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
3.1.1 Śmiertelność połowowa (F)	Śmiertelność połowowa (F) wszystkich komercyjnie eksploatowanych stad ryb znajduje się na poziomie maksymalnego zrównoważonego połowu (F_{MSY}). Stado dorsza (22–24)* – $F \leq 0.25$ Stado dorsza (25–32)* – $F \leq 0.3$ Stado łososia (22–31)* – osiągnięcie 75% Potencjalnej Zdolności Produkcji Smoltów (PZPS) Stado storni (24–25)* – brak wskaźnika Stado storni (26)* – brak wskaźnika Stado szprota (22–32)* – $F \leq 0.35$ Stado śledzia (22–24 i IIIa)* – $F \leq 0.25$ Stado śledzia (25–29 i 32 Ex GoR)* – $F \leq 0.16$
3.1.2 Stosunek połowu do wskaźnika biomasy	Nie opracowano wskaźnika.
Kryterium 3.2 Zdolność reprodukcyjna stada	
Cel: Ograniczenie lub utrzymanie eksploatacji stad ryb na poziomie zapewniającym zachowanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej.	
3.2.1 Biomasa stada tarłowego (SSB)	Biomasa stada tarłowego (B) znajduje się na poziomie zapewniającym utrzymanie maksymalnego zrównoważonego połowu ($B_{MSYtrigger}$) Stado dorsza (22–24)* – $B \leq 23\ 000$ ton Stado dorsza (25–32)* – brak granicy, ocena stanu na zasadzie śledzenia trendów zmian biomasy stada tarłowego Stado łososia (22–31)* – brak wskaźnika Stado storni (24–25)* – brak wskaźnika Stado storni (26)* – brak wskaźnika Stado szprota (22–32)* – brak granicy, ocena stanu na zasadzie śledzenia trendów zmian biomasy stada tarłowego Stado śledzia (22–24 i IIIa)* – $B \leq 110\ 000$ ton Stado śledzia (25–29 i 32 Ex GoR)* – brak granicy, ocena stanu na zasadzie śledzenia trendów zmian biomasy stada tarłowego
3.2.2 Wskaźnik biomasy Log (obfitość)	Nie opracowano wskaźnika.
Kryterium 3.3 Struktura wiekowa i klasy rozmiarów	
Cel: Zapewnienie pełnych zakresów struktury wiekowej i klas rozmiarów osobniczych wszystkich komercyjnie eksploatowanych stad ryb.	
3.3.1 Długość ciała u wszystkich gatunków odnotowanych w danych statków badawczych	Brak warunków referencyjnych – dane w trakcie analiz.

* Obszar (IIIa) i podobszary (obszary zarządzania stadami ryb) według podziału Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES).

Tabela C.3-2**Komercyjnie eksploatowane gatunki ryb i skorupiaków – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Celem jest utrzymanie populacji komercyjnie eksploatowanych ryb i skorupiaków w bezpiecznych granicach biologicznych odpowiadających warunkom naturalnym przez zapewnienie eksploatacji wszystkich komercyjnie eksploatowanych stad ryb na poziomie lub poniżej poziomu maksymalnego zrównoważonego połowu zapewniającego, że wszystkie komercyjnie eksploatowane ryby znajdują się w bezpiecznych granicach biologicznych oraz przez ograniczenie lub utrzymanie eksploatacji stad ryb na poziomie zapewniającym zachowanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej i pełnego zakresu wieku i rozmiarów osobniczych.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C4 Łańcuch pokarmowy

Tabela C.4-1

<p>Cel środowiskowy: Występowanie elementów morskiego łańcucha pokarmowego w ilościach i zróżnicowaniu na poziomie zapewniającym różnorodność gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej.</p> <p>Celem jest osiągnięcie stanu, w którym antropopresja (przyłów ssaków, uprawianie sportów wodnych) nie przekracza poziomu zapewniającego naturalne tempo wzrostu populacji.</p> <p>Celem jest również wdrożenie programów monitoringowych zapewniających informację o stanie populacji i przyłowie ssaków morskich w sieci rybackiej oraz wpływie działalności komercyjnej (transport morski) jak i niekomercyjnej (uprawianie sportów wodnych) na stan i tempo wzrostu populacji ssaków morskich.</p>	
<p>Kryterium 4.1 Produktywność (produkcja na jednostkę biomasy) kluczowych gatunków lub grup troficznych</p>	
<p>Cel: Biomasa kluczowych grup troficznych utrzymuje się na poziomie zapewniającym pełną zdolność rozrodczą populacji.</p>	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
4.1.1 Aktywność kluczowych gatunków drapieżnych mierzona jako ich produkcja na biomasej jednostkową (produktywność)	Produktywność (produkcja na jednostkę biomasy) kluczowych gatunków lub grup troficznych: – Produktywność bielika – cele takie same jak dla cechy 1, – Tempo wzrostu populacji ssaków morskich.
<p>Kryterium 4.2 Odsetek wybranych gatunków na końcu łańcucha pokarmowego</p>	
<p>Cel dla kryterium: Osiągnięcie do 2020 r. stanu, w którym wszystkie elementy morskich sieci troficznych będą wskazywały naturalny i stabilny poziom liczebności i różnorodności, w zakresie poznanym dotychczas.</p>	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
4.2.1 Duże ryby (pod względem funkcjonalności)	Indeks wielkich ryb w wodach otwartych – cele takie same jak dla cechy 1 (LF I).
<p>Kryterium 4.3 Liczebność lub rozmieszczenie kluczowych grup lub gatunków troficznych</p>	
<p>Cel: Celem jest osiągnięcie przez co najmniej 75% gatunków zimujących ptaków morskich spadku liczebności poniżej 30% wartości bazowej z okresu referencyjnego.</p>	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
4.3.1 Tendencje w zakresie liczebności wybranych grup lub gatunków istotnych pod względem funkcjonalności	Liczebność zimujących ptaków morskich.

Tabela C.4-2**Sieć troficzna – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Osiągnięcie do 2020 r. stanu, w którym wszystkie elementy morskich sieci troficznych będą wskazywały naturalny i stabilny poziom liczebności i różnorodności, w zakresie poznanym dotychczas, a produktywność komponentów biotycznych gwarantuje prawidłowe funkcjonowanie sieci troficznej.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C5 Eutrofizacja⁴⁾

Tabela C.5-1

<p>Celem jest ograniczenie do minimum eutrofizacji wywołanej przez działalność człowieka, a w szczególności jej niekorzystnych skutków, takich jak straty różnorodności biologicznej, degradacji ekosystemu, szkodliwych zakwitów glonów oraz niedoborze tlenu w dolnych partiach wód.</p>	
<p>Cel środowiskowy: Morze Bałtyckie, w tym polskie strefy Morza Bałtyckiego, pozbawione znaczących skutków eutrofizacji wywołanej działalnością człowieka, to znaczy środowisko morskie niezagrażone przez eutrofizację.</p>	
<p>Kryterium C.5.1: Poziom substancji biogennych Cel środowiskowy – poziom substancji biogennych niepowodujący negatywnych skutków w ekosystemie</p>	
<p>Wskaźnik: 5.1.1 Stężenie substancji biogennych w wodzie morskiej</p>	<p>Cele dla wskaźnika: Stężenia substancji biogennych (związków fosforu i azotu) w kolumnie wody morskiej są na poziomach, które nie powodują negatywnych skutków w ekosystemie w postaci nadmiernych zakwitów glonów, spadku przejrzystości wody morskiej, zmian w stanie roślinności podwodnej oraz niekorzystnego poziomu natlenienia wód przydennych. Szczegółowe cele środowiskowe charakteryzujące dobry stan środowiska w zakresie stężeń związków azotu i fosforu, w postaci określonych metryksów, podano w tabeli C.5-2.</p>
<p>Kryterium C.5.2: Bezpośrednie skutki nadmiaru substancji biogennych Cel środowiskowy – przejrzysta woda</p>	
<p>Wskaźnik: 5.2.1 Większe stężenie chlorofilu w słupie wody</p>	<p>Cele dla wskaźnika: Brak nadmiernego rozwoju glonów i podwyższonych stężeń chlorofilu „a” w kolumnie wody. Szczegółowe cele środowiskowe, charakteryzujące dobry stan środowiska w zakresie stężeń chlorofilu „a”, w postaci określonych metryksów, podano w tabeli C.5-2.</p>
<p>Wskaźnik: 5.2.2 Spadek przejrzystości wody w związku ze wzrostem ilości glonów zawieszonych w toni wodnej</p>	<p>Cele dla wskaźnika: Nie obserwuje się obniżenia przejrzystości wody morskiej, prowadzącej do zakłócenia rozwoju roślinności podwodnej. Szczegółowe cele środowiskowe charakteryzujące dobry stan środowiska w zakresie przezroczystości wody morskiej, wyrażonej głębokością widzialności krążka Secchi’ego, w postaci określonych metryksów, podano w tabeli C.5-2.</p>
<p>Wskaźnik: 5.2.3 Wzrost biomasy oportunistycznych makroglonów</p>	<p>Cele dla wskaźnika: Ograniczenie nadmiernego rozrastania się makroglonów oportunistycznych, prowadzącego do zakłócenia równowagi w zbiorowiskach bentosowych. Parametryczną miarą, służącą do oceny dobrego stanu środowiska w zakresie roślinności podwodnej, reprezentowanej przez makroglony i okrytozależkowe, jest indeks stanu makrolitów (SM₁). Wartości celów środowiskowych indeksu SM₁ podano w tabeli C.5-2.</p>
<p>Wskaźnik: 5.2.4 Zmiany w składzie gatunkowym fitoplanktonu, takie jak zmiana stosunku okrzemek do wiciowców, zmiana ilości gatunków bentosowych na korzyść pelagicznych oraz</p>	<p>Nie opracowano wskaźnika.</p>

występowanie zakwitów szkodliwych lub toksycznych glonów (np. cyjanobakterii) w wyniku działalności człowieka	
Kryterium C.5.3: Pośrednie skutki nadmiaru substancji biogenych Cel środowiskowy – brak negatywnych oddziaływań na organizmy bytujące na dnie morza	
Wskaźnik: 5.3.1 Masowy rozrost makroglonów na przykład nitkowatych	Nie opracowano wskaźnika.
Wskaźnik: 5.3.2 Utrudniony rozwój wieloletnich roślin z gatunku naczyniowych (np. trawa morska, morskizyny) z powodu obniżonej przejrzystości wody	Cele dla wskaźnika: Utrzymanie lub zwiększenie występowania wieloletnich gatunków morskich roślin podwodnych i gatunków trawy morskiej w miejscach ich bytowania przez brak niekorzystnych oddziaływań wynikających z obniżenia przejrzystości wody morskiej i zmniejszenia natlenienia wód przydennych. Parametryczną miarą, służącą do oceny dobrego stanu środowiska w zakresie roślinności podwodnej, reprezentowanej przez makroglony i okrytozależkowe, jest indeks SM ₁ . Wartości celów środowiskowych indeksu SM ₁ podano w tabeli C.5-2.
Wskaźnik: 5.3.3 Rozpuszczony tlen, to znaczy zmiany w wyniku zwiększonego rozkładu materii organicznej i wielkość obszaru, którego dotyczy	Cele dla wskaźnika: Dobre natlenienie wód przydennych, to znaczy brak warunków wzmagających zużycie tlenu z wód przydennych, czyli nadmiernego wzrostu produkcji materii organicznej, dzięki czemu nie występują negatywne oddziaływania na organizmy bytujące na dnie morza i w wodach przyległych oraz – w warunkach dobrego natlenienia – nie występuje wewnętrzne nawrotowe wzbogacanie ekosystemu w fosfor uwalniany z osadów. Szczegółowe cele środowiskowe charakteryzujące dobry stan środowiska w zakresie natlenienia wód przydennych, w postaci określonych metryksów, podano w tabeli C.5-2.
Wskaźnik: 5.3.4 Stan fauny makrobezkręgowców bentosowych	Cel dla wskaźnika: <u>Makrozoobentos:</u> Celem jest osiągnięcie wartości multimetrycznego wskaźnika makrozoobentosu B większej lub równej granicy dobrego stanu środowiska wynoszącej 3,18. Celem jest osiągnięcie rozkładu wielkości wszystkich gatunków wskaźnikowych z wieloletnich gatunków makrozoobentosu w granicach ich naturalnej zmienności.

Eutrofizacja – szczegółowe cele środowiskowe

Tabela C.5-2* Wartości szczegółowych celów środowiskowych w wydziałonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego strefy otwartego morza oraz strefy płytkowodnej³⁾ przylegającej do odpowiednich wód przybrzeżnych według podziału i numeracji akwenów grupy eksperckiej CORESET Biodiversity Komisji Helsińskiej (HELCOM) (w nawiasach kwadratowych)

Wskaźnik/element jakości	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Wławiwego [62]							
	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Wławiwego [62]	Strefa płytkowodna Bornholmskiego ⁶⁾ [38]	Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego ⁷⁾ [38]	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Wławiwego [27]	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej [33]	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego [36]		
Fosforany (średnia I–III) mg P/l	0,013	0,013	0,022	0,009**	0,011**	0,010**		
Fosforany (średnia roczna) mg P/l	0,007	0,009	0,009	0,007	0,007	0,006		
Fosfor ogólny (średnia VI–IX) mg P/l	0,028	0,028	0,042	0,029	0,028	0,028		
Fosfor ogólny (średnia roczna) mgP/l	0,025	0,019	0,028	0,021	0,019	0,019		
Azot mineralny (średnia I–III) mg N/l	0,084	0,084	0,182	0,036**	0,059**	0,035**		
Azot mineralny (średnia roczna) mg N/l	0,014	0,028	0,021	0,021	0,028	0,017		
Azot ogólny (średnia VI–IX) mg N/l	0,273	0,273	0,273	0,294	0,294	0,294		
Azot ogólny (średnia roczna) mg N/l	0,204	0,221	0,368	0,218	0,263	0,202		
Chlorofil „a” (średnia VI–IX) µg/l	1,90	1,90	3,15	1,9**	2,2**	1,8**		
Chlorofil „a” (średnia roczna) µg/l	2,20	2,50	4,20	1,9	2,63	1,14		

Wskaźnik/element jakości	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Włocławskiego [62]		Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego ⁶⁾ [38]		Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego ⁷⁾ [38]		Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Włocławskiego [27]		Wody otwarte Zatoki Gdańskiej [33]		Wody otwarte Basenu Bornholmskiego [36]	
		5,53		5,53		4,50		7,6 ^{**}		6,5 ^{**}		7,1 ^{**}
Przezroczystość (średnia VI–IX)	m	5,53		5,53		4,50		7,6 ^{**}		6,5 ^{**}		7,1 ^{**}
Przezroczystość (średnia roczna)	m	11,0		9,5		4,20		8,4		9,20		11,5
Stan makrofitów SM ₁	-	0,80		0,80		0,80		-		-		0,80 ^{***}
Długość tlenu	mg/l	-		-		-		8,66 ^{***}		8,66 ^{**}		6,37 ^{**}
Natlenienie wód przydennych (minimum w okresie VI–IX)	mg O ₂ /l	4,2		4,2		4,2		2,9		2,9		2,9

Objaśnienia do tabeli:

* Podane w tabeli wartości są indykatywne i mogą zostać ustalone jako wiążące po zakończeniu prac nad ogólnoeuropejską listą wskaźników szczegółowych charakterystycznych kryteria oceny eutrofizacji.

** Wartości według zrealizowanego przez HELCOM projektu TARGREV.

*** Stan makrofitów w obrębie Ławicy Słupskiej.

Tabela C.5-3**Eutrofizacja – cel i termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach Polskich Obszarów Morskich**

Akwen³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Morze Bałtyckie, w tym polska strefa Morza Bałtyckiego, pozbawione znaczących skutków eutrofizacji wywołanej działalnością człowieka, to znaczy środowisko morskie niezagrożone przez eutrofizację przez ograniczenie dopływu substancji biogennych, czyli związków fosforu i azotu, ze źródeł zewnętrznych i utrzymanie ich na poziomie, który nie powoduje negatywnych zmian w ekosystemie, w postaci nadmiernych zakwitów glonów, spadku przejrzystości wody morskiej, zmian stanu roślinności podwodnej oraz niekorzystnego poziomu natlenienia wód przydennych.	2020 r.
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38		

C6 Integralność dna morskiego

Tabela C.6-1

Cel środowiskowy:	
Celem jest utrzymanie integralności dna morskiego na poziomie zapewniającym ochronę struktury oraz funkcji ekosystemów bentosowych oraz brak negatywnego wpływu na te ekosystemy.	
Kryterium 6.1 Szkody fizyczne przy uwzględnieniu właściwości substratu	
Cel: Osiągnięcie przez podłoże fizyczne stanu, w którym zostają zredukowane skutki działalności człowieka, zapewniającego, że większość funkcji ekosystemu dna morskiego jest w granicach ich historycznych wartości dla ich naturalnej zmienności.	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
6.1.1 Rodzaj, liczebność, biomasa i rozległość obszarowa odpowiednich substratów biogenicznych	Nie opracowano wskaźnika.
6.1.2 Rozległość dna morskiego dotkniętego w znacznym stopniu skutkami działalności człowieka w przypadku szczególnych rodzajów substratu	Nie opracowano wskaźnika.
Kryterium 6.2 Stan zbiorowiska bentosowego	
Cel: Powrót ekosystemu w miejscach, w których antropogeniczne lub naturalne presje zaburzyły strukturę oraz procesy zachodzące w obrębie dna morskiego lub struktur biotycznych, do stanu zmodyfikowanego w mniejszym stopniu. Regeneracja powinna nastąpić w niedalekiej przyszłości, w momencie zredukowania presji, biorąc pod uwagę historię funkcjonowania kluczowych gatunków zapewniających funkcjonowanie ekosystemu.	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
6.2.1 Występowanie szczególnie wrażliwych lub tolerancyjnych gatunków	Wskaźnik stosunku biomasy gatunków wieloletnich do całkowitej biomasy makrofitów – cel taki sam jak dla cechy 1.
6.2.2 Multimetryczne wskaźniki oceniające stan i funkcjonalność zbiorowiska bentosowego, takie jak różnorodność i bogactwo gatunkowe, stosunek gatunków oportunistycznych do gatunków wrażliwych	Celem jest osiągnięcie wartości multimetrycznego wskaźnika makrozoobentosu B większej lub równej granicy dobrego stanu środowiska wynoszącej 3,18 ⁸⁾ .
6.2.3 Odsetek biomasy lub liczby osobników powyżej określonej długości lub wielkości ciała	Nie opracowano wskaźnika.
6.2.4 Parametry opisujące właściwości (kształt, nachylenie i punkt przecięcia prostej z osią współrzędnych) spektrum wielkości zbiorowiska bentosowego	Nie opracowano wskaźnika.

Tabela C.6-2**Integralność dna morskiego – cel i termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Celem jest osiągnięcie lub utrzymanie poziomu integralności dna morskiego zapewniającego ochronę struktury oraz funkcji ekosystemów, gdzie nie obserwuje się negatywnych wpływów zwłaszcza na ekosystemy denne, oraz powrót ekosystemu, w miejscach, w których antropogeniczne lub naturalne presje zaburzyły strukturę oraz procesy zachodzące w obrębie dna morskiego lub struktur biotycznych, do stanu w mniejszym stopniu zmodyfikowanego.	2020 r.
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38		

C7 Warunki hydrograficzne^{9), 10), 11)}

Tabela C.7-1

Trwała zmiana właściwości hydrograficznych niepowodująca negatywnego wpływu na ekosystemy morskie.	
Cel środowiskowy: Ograniczenie działań wpływających na zmianę warunków hydrograficznych do minimum gwarantującego brak ich niekorzystnego wpływu na ekosystemy morskie oraz podjęcie działań mających na celu poprawę warunków hydrograficznych na obszarach trwale zmienionych.	
Kryterium 7.1 Charakterystyka przestrzenna trwałych zmian	
Wskaźnik	Cele dla wskaźnika
7.1.1 Zasięg obszaru dotkniętego trwałymi zmianami	Ograniczenie zasięgu trwałych zmian Wartości graniczne wskaźnika zmian odporności ekosystemu dla osiągnięcia GES dla akwenów: – akweny strefy płytkowodnej 38, 62 – 20%, – akweny – 36, 27, 33 – 30%.
Kryterium 7.2 Wpływ trwałych zmian hydrograficznych	
7.2.1 Zasięg przestrzenny siedliska dotkniętego trwałymi zmianami	Ograniczenie zasięgu oddziaływania trwałych zmian hydrograficznych na siedliska denne i pelagiczne.
7.2.2 Zmiany w siedlisku, w szczególności w funkcjonowaniu (w tym obszary tarła, obszary lęgowe i obszary żerowania oraz szlaki migracji ryb, ptaków i ssaków) w odniesieniu do zmian warunków hydrograficznych	Wyeliminowanie lub ograniczenie wpływu zmian warunków hydrograficznych na zmiany w siedlisku i jego funkcjonowaniu przez podjęcie właściwej polityki gospodarowania w polskiej strefie Morza Bałtyckiego. Przywrócenie stanu naturalnego siedlisk dennych i pelagicznych. Samoistne, to znaczy bez ingerencji człowieka, odtworzenie obszarów bytowania fauny i flory.

Tabela C.7-2¹²⁾

Cele środowiskowe dla obszarów chronionych w akwenach

Kategoria wód	Wartość progowa
Strefa płytkowodna	12%
Wody otwartego morza	18%

Tabela C.7-3

Zestawienie obszarów chronionych, zlokalizowanych w akwenach strefy płytkowodnej i otwartego morza w obrębie polskiej strefy Morza Bałtyckiego

Lp.	Nazwa obszaru	Kod obszaru	Rodzaj aktu prawnego lub forma ochrony przyrody	Nazwa i numer akwenu (RDSM)
1	Ostoja na Zatoce Pomorskiej	PLH990002 ¹³⁾	Dyrektywa siedliskowa	Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38
2	Ostoja Słowińska	PLH220023 ¹³⁾	Dyrektywa siedliskowa	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62
3	Pobrzeże Słowińskie	PLB220003 ¹⁴⁾	Dyrektywa ptasia	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62

Lp.	Nazwa obszaru	Kod obszaru	Rodzaj aktu prawnego lub forma ochrony przyrody	Nazwa i numer akwenu (RDSM)
4	Słowiński Park Narodowy	SPN	Park narodowy	Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62
5	Zatoka Pomorska	PLB990003 ¹⁴⁾	Dyrektywa ptasia	Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38
6	Woliński Park Narodowy	WPN	Park narodowy	Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38
7	Ławica Słupska	PLC990001 ¹³⁾	Dyrektywa siedliskowa i dyrektywa ptasia	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36
8	Przybrzeżne Wody Bałtyku	PLB990002 ¹⁴⁾	Dyrektywa ptasia	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36
9	Delta Świny	PLB320002 ¹⁴⁾	Dyrektywa ptasia	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36

Tabela C.7-4

Warunki hydrograficzne – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	<p>Zminimalizowanie zagrożeń związanych z konstrukcjami na morzu. Ograniczenie zasięgu trwałych zmian. Ograniczenie zasięgu oddziaływania trwałych zmian hydrograficznych na siedliska denne i pelagiczne.</p> <p>Wobec braku danych o stanie siedlisk należy wprowadzić monitoring, aby pozyskać dane i informacje o stanie siedliska lub ekosystemu.</p>	2020 r.
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Strefa płytkowodna wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Strefa płytkowodna Basenu Bornholmskiego – 38		

C8 Substancje zanieczyszczające i efekty ich oddziaływania^{15), 16)}

Tabela C.8-1

Celem jest utrzymanie stężeń substancji zanieczyszczających na poziomie niepowodującym zanieczyszczenia wód morskich.		
<p>Cel środowiskowy: Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w elementach biotycznych i abiotycznych ekosystemu morskiego na poziomach nieprzekraczających dopuszczalnych wartości, poniżej których prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych skutków oddziaływania substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) na organizmy morskie jest minimalne i które są zgodne z rekomendacjami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.</p>		
Kryterium 8.1 Stężenie substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych)		
Wskaźnik	Matryca	Cele dla wskaźników
8.1.1 Stężenia substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) mierzone w odpowiednich matrycach (organizmy, osady i woda)		Stężenia wszystkich substancji podlegających monitorowaniu mierzone w adekwatnych matrycach nie przekraczają poziomów uznanych za dopuszczalne zgodnie z obowiązującymi rekomendacjami i regulacjami.
Polibromowane difenyletery (PBDE) (suma kongenerów BDE-28, 48, 99, 100, 153, 154)	ryby i małże	Celem, w przypadku wszystkich wskaźników utożsamianych ze stężeniami poszczególnych substancji, jest osiągnięcie stężeń równych lub niższych od wartości odniesienia gwarantujących przywrócenie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska. Parametryczną miarą służącą do oceny stanu jest wskaźnik skażenia (WS), obliczany jako stosunek aktualnego stężenia substancji zanieczyszczającej (niebezpiecznej) w wybranej matrycy do stężenia odniesienia określonego dla tej samej matrycy. W celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska, współczynnik skażenia powinien być mniejszy od jedności (WS mniejsze niż 1).
Heksabromocyklododekan – HBCDD	ryby i małże	
Sulfonian perfluorooktanu (PFOS)	ryby i małże	
Polichlorowane bifenyle (PCB) – (kongenery 28, 52, 101, 118, 138, 153, 180) – suma 7 kongenerów	ryby i małże, osady denne	
Dioksyne (PCDDs), furany (PCDFs) i dioksynopodobne PCB – suma PCDD+PCDF+PCB-dl	ryby	
Heksachlorocykloheksan (HCH – α , β , γ)	ryby i małże, osady denne	
Heksachlorobenzen (HCB)	ryby i małże, osady denne	
Dichlorodifenyloetrachloroetan – DDT (o,p), (p,p), Dichlorodifenyldichloroetan – DDD (p,p), Dichlorodifenyldichloroetylen DDE (p,p)	ryby i małże, osady denne	
Endosulfan	ryby i małże, osady denne	
Fluoranten	małże	
Benzo(b)fluoranten	małże	
Benzo(k)fluoranten	małże	
Benzo(a)piren	małże	
Benzo(g,h,i)perylene	małże	
Indeno(1,2,3-cd)piren	małże	
1-hydroksypiren	ryby	

1-hydroksyfenantren	ryby	
Tributylocyna (TBT)	ryby i małże	
Diklofenak	woda morska	
17-alfa etynyloestradiol (EEA2)	woda morska	
Ołów – Pb	ryby i małże, osady denne	
Kadm – Cd	ryby i małże, osady denne	
Rtęć – Hg	ryby i małże, osady denne	
Cez 137 (¹³⁷ Cs)	ryby, woda morska	
Kryterium 8.2 Wpływ substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych)		
Wskaźnik		Cele dla wskaźników
8.2.1 Poziom wpływu zanieczyszczenia na składniki ekosystemu, przy uwzględnieniu wybranych procesów biologicznych i grup taksonomicznych, w przypadku których określono związek przyczynowo-skutkowy		Wpływ substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) jest na poziomie gwarantującym prawidłowe funkcjonowanie organizmów z uwzględnieniem zachowania prawidłowych funkcji fizjologicznych pojedynczych organizmów oraz prawidłowego rozwoju na różnych poziomach organizacji.
Stabilność membrany lizosomalnej (LMS) – ogólny wskaźnik stresu		Cele szczegółowe nie zostały opracowane ze względu na brak danych. Nie wyklucza to jednak włączenia tych wskaźników do monitorowania, oceny i wyznaczenia celów na kolejnych etapach realizacji RDSM.
Test indukcji mikrojąder (MN) – wskaźnik genotoksyczności		
Indeks chorób ryb – ogólny wskaźnik chorób ryb		
8.2.2 Występowanie, źródło i zasięg znaczących zanieczyszczeń o charakterze nagłym i ich wpływ na organizmy dotknięte ich oddziaływaniem		Zanieczyszczenia o charakterze nagłym zredukowane są do minimum, a ich oddziaływanie nie wpływa w sposób istotny na prawidłowe funkcjonowanie organizmów morskich.

Tabela C.8-2**Substancje zanieczyszczające (niebezpieczne)i efekty ich oddziaływania – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego**

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w elementach biotycznych i abiotycznych ekosystemu morskiego na poziomach nieprzekraczających dopuszczalnych wartości, poniżej których prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych skutków ich oddziaływania na organizmy morskie jest minimalne i które są zgodne z rekomendacjami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Włocławskiego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Włocławskiego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C9 Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia¹⁷⁾

Tabela C.9-1

Celem jest utrzymanie poziomów substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi, nieprzekraczających poziomów określonych w przepisach dotyczących poziomów tych substancji.	
Cel środowiskowy: Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w rybach i skorupiakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi, nieprzekraczających poziomów określonych w przepisach dotyczących poziomów tych substancji oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.	
Kryterium 9.1 Poziomy i liczba substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) oraz częstotliwość przekraczania dopuszczalnych poziomów	
Wskaźnik	Cele dla wskaźników
9.1.1 Rzeczywiste wykryte poziomy oraz liczba substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) o poziomach wyższych od najwyższych wartości dopuszczalnych 9.1.2 Częstotliwość przekraczania dopuszczalnych poziomów	Stężenia substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w rybach przeznaczonych do spożycia są na poziomach mniejszych lub zgodnych z obowiązującymi normami ¹⁸⁾ i przepisami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych w tym zakresie, które gwarantują bezpieczeństwo spożycia, a liczba substancji, których stężenia przekraczają dopuszczalne poziomy, i częstotliwość ich przekraczania jest zredukowana.
Polibromowane difenyloetery (PBDE) (suma kongenerów BDE-28, 48, 99, 100, 153, 154)	Celem w przypadku wszystkich wskaźników utożsamianych z poszczególnymi substancjami zanieczyszczającymi (niebezpiecznymi) jest osiągnięcie stężeń równych lub niższych od wartości odniesienia gwarantujących przywrócenie lub utrzymanie dobrego stanu środowiska. Parametryczną miarą służącą do oceny stanu jest wskaźnik skażenia (WS) obliczany jako stosunek aktualnego stężenia substancji zanieczyszczającej (niebezpiecznej) w wybranej matrycy do stężenia odniesienia określonego dla tej samej matrycy. Aby stan środowiska był dobry, współczynnik skażenia powinien być mniejszy od jedności (WS mniejsze niż 1).
Heksabromocyklododekan – HBCDD	
Polchlorowanebifenyle (PCB) – (kongenery 28, 52, 101, 138, 153, 180) – suma 6 kongenerów	
Dioksyny (PCDDs), furany (PCDFs) i dioksynopodobne PCB (118) – suma PCDD+PCDF+PCB-dl	
Ołów – Pb	
Kadm – Cd	
Rtęć – Hg	

Tabela C.9-2

Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach polskiej strefy Morza Bałtyckiego

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	Zredukowanie lub utrzymanie dopływu substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych), pochodzących z różnych źródeł morskich i lądowych, wprowadzanych do środowiska morskiego, w celu osiągnięcia lub utrzymania stężeń substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia przez ludzi na poziomach nieprzekraczających dopuszczalnych wartości, które są zgodne z normami ¹⁸⁾ i przepisami obowiązujących aktów prawnych krajowych i międzynarodowych oraz które gwarantują osiągnięcie dobrego stanu środowiska.	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

C10 Odpady w środowisku morskim¹⁹⁾

Tabela C.10-1

Celem jest utrzymanie właściwości i ilości odpadów na poziomie niepowodującym szkód w środowisku wód morskich, przejściowych i przybrzeżnych.	
Ogólny cel środowiskowy: Redukcja ilości nowo pojawiających się lub zdeponowanych odpadów stałych w środowisku morskim, pochodzących z różnych źródeł, do poziomów gwarantujących właściwe funkcjonowanie ekosystemu, biorąc pod uwagę jego naturalną odporność, lub do całkowitego wyeliminowania nowo pojawiających się odpadów.	
Kryterium 10.1. Właściwości odpadów w środowisku morskim i przybrzeżnym	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
Wskaźnik 10.1.1 Tendencje w zakresie ilości odpadów wyrzucanych na brzeg lub gromadzonych wzdłuż linii brzegowych, w tym analiza ich składu, rozmieszczenia przestrzennego oraz – w stosownych przypadkach – źródła.	Odpady znajdujące się na linii brzegowej.
Cel dla wskaźnika: Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych na linii brzegowej, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów charakteryzujących się wyjątkową szkodliwością lub bardzo długim okresem degradacji, przez podjęcie właściwych działań obejmujących usuwanie odpadów, ale głównie przez właściwą edukację i zwiększenie świadomości społeczeństwa.	
Wskaźnik 10.1.2 Tendencje w zakresie ilości odpadów w słupie wody, pływających na powierzchni wody i spoczywających na dnie morza, w tym analiza ich składu, rozmieszczenia przestrzennego oraz – w stosownych przypadkach – źródła.	Opady pływające na powierzchni morza. Odpady spoczywające na dnie morza.
Cel dla wskaźnika: Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych pływających na powierzchni i spoczywających na dnie morza, przez prowadzenie właściwej edukacji środowisk naukowych związanych ze środowiskiem morskim i odpowiedniej polityki uwzględniającej między innymi wprowadzenie właściwych uregulowań prawnych dotyczących zagospodarowania odpadów morskich.	
Wskaźnik 10.1.3 Tendencje w zakresie ilości, rozmieszczenia i – w miarę możliwości – składu mikrodrobin (w szczególności mikrodrobin tworzyw sztucznych).	Ilość i skład mikrodrobin.
Cel dla wskaźnika: Osiągnięcie trendów malejących ilości mikrodrobin, ze szczególnym uwzględnieniem mikrodrobin tworzyw sztucznych, w różnych elementach środowiska morskiego, przez redukcję ich dopływu ze źródeł pierwotnych i wtórnych.	

Kryterium 10.2. Wpływ odpadów na życie w morzu	
Wskaźnik	Wskaźniki podstawowe
Wskaźnik 10.2.1 Tendencje w zakresie ilości i składu odpadów połykanych przez zwierzęta morskie (w tym analiza treści żołądka).	Odpady przyswojone przez zwierzęta morskie.
Cel dla wskaźnika: Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów połykanych przez zwierzęta morskie, przez realizację celów wskazanych dla wskaźników podstawowych: odpady znajdujące się na linii brzegowej, odpady pływające na powierzchni wody, odpady spoczywające na dnie morza oraz ilość i skład mikrodrobin.	

Tabela C.10-2 Odpady w środowisku morskim – termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach wód polskich

Akwen³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	<p>Odpady pływające na powierzchni wody i odpady spoczywające na dnie morza</p> <p>Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych pływających na powierzchni wody i spoczywających na dnie morza, przez prowadzenie właściwej edukacji środowisk morskich i odpowiedniej polityki uwzględniającej między innymi wprowadzenie właściwych uregulowań prawnych dotyczących zagospodarowania odpadów morskich.</p> <p>Ilość i skład mikrodrobin</p> <p>Osiągnięcie trendów malejących ilości mikrodrobin, ze szczególnym uwzględnieniem mikrodrobin tworzyw sztucznych, w różnych elementach środowiska morskiego, przez redukcję ich dopływu ze źródeł pierwotnych i wtórnych.</p>	2020 r.
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		
Polska część Zalewu Wiślanego – 35A	<p>Odpady znajdujące się na linii brzegowej</p> <p>Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych znajdujących się na linii brzegowej, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów charakteryzujących się wyjątkową szkodliwością lub bardzo długim okresem degradacji, przez podjęcie właściwych działań obejmujących usuwanie odpadów, ale głównie przez właściwą edukację i zwiększenie świadomości społeczeństwa.</p> <p>Odpady pływające na powierzchni wody i odpady spoczywające na dnie morza</p> <p>Osiągnięcie trendów malejących ilości odpadów stałych pływających na powierzchni wody i spoczywających na dnie morza, przez prowadzenie właściwej edukacji środowisk morskich i odpowiedniej polityki uwzględniającej między innymi wprowadzenie właściwych uregulowań prawnych dotyczących zagospodarowania odpadów morskich.</p>	2020 r.
Polska część Zalewu Szczecińskiego – 38A		

	<p>Ilość i skład mikrodrobin Osiągnięcie trendów malejących ilości mikrodrobin, ze szczególnym uwzględnieniem mikrodrobin tworzyw sztucznych, w różnych elementach środowiska morskiego, przez redukcję ich dopływu ze źródeł pierwotnych i wtórnych.</p>	
--	---	--

C11 Hałas podwodny²⁰⁾

Tabela C.11-1

Celem jest utrzymanie energii wprowadzanej do wód morskich, w tym podwodnego hałasu, na poziomie niepowodującym negatywnego wpływu na środowisko wód morskich.	
Cel środowiskowy: Osiągnięcie poziomu hałasu podwodnego gwarantującego prawidłowe funkcjonowanie organizmów morskich przez podjęcie działań mających na celu ograniczenie źródeł i natężenia hałasu oraz przez określenie stref ochronnych (buforowych) z zakazem działalności będącej źródłem hałasu.	
Kryterium 11.1 Rozkład czasowo-przestrzenny wysokich, niskich, średnich dźwięków impulsowych	
Wskaźnik	Cel dla wskaźnika
<p>Wskaźnik 11.1.1 Odsetek liczby dni i okresów w ciągu roku na obszarach o określonej powierzchni oraz ich rozmieszczenie przestrzenne, w których źródła hałasu związane z działalnością człowieka przekraczają poziom, które najprawdopodobniej wywierają znaczny wpływ na zwierzęta morskie i które są mierzone jako poziom ekspozycji na hałas (w dB re 1μPa²·s) lub jako szczytowy poziom ciśnienia akustycznego (w dB re 1μPa szczyt) na jeden metr oraz mierzone w zakresie częstotliwości 10 Hz do 10 kHz.</p> <p>Wskaźnik podstawowy: Badania sejsmiczne wykonywane techniką refleksyjną, wykonywanie palowania, stosowanie echosond, przeprowadzanie wybuchów, wykorzystywanie urządzeń płoszących.</p>	Cel szczegółowy dla wskaźnika zostanie określony po ustaleniu wartości granicznych dla dobrego stanu środowiska.
Kryterium 11.2 Ciągły hałas podwodny o niskiej częstotliwości	
<p>Wskaźnik 11.2.1 Tendencje w zakresie poziomu hałasu otoczenia w pasmach o szerokości 1/3 oktawy w zakresie częstotliwości 63 i 125 Hz (częstotliwość środkowa) (re 1μPa RMS; średni poziom hałasu w pasmach o tej szerokości oktawy</p>	Cel szczegółowy dla wskaźnika zostanie określony po ustaleniu wartości granicznych dla dobrego stanu środowiska.

<p>w okresie jednego roku) mierzonego przez stacje obserwacyjne lub przy wykorzystaniu modeli, o ile znajdują zastosowanie.</p> <p>Wskaźnik podstawowy: Hałas otoczenia (żegluga morska)</p>	
---	--

Tabela C.11-2

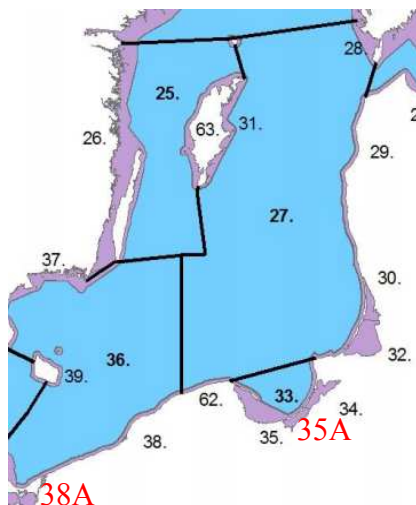
Hałas podwodny – cel i termin osiągnięcia celu w wydzielonych akwenach wód polskich

Akwen ³⁾	Cel	Termin
Wody otwarte Zatoki Gdańskiej – 33	<p>Rozkład czasowo-przestrzenny wysokich, niskich, średnich dźwięków impulsowych</p> <p>Zebranie informacji w celu ułatwienia oceny, czy obecne, przewidywane, o ile to możliwe, zaplanowane działania generujące hałas mogą mieć wpływ na rozmieszczenie populacji gatunków wrażliwych na hałas i w ostateczności docelową poprawę istniejącego stanu środowiska morskiego w zakresie zanieczyszczenia podwodnym hałasem impulsowym o szkodliwym oddziaływaniu na poszczególne populacje gatunków morskich, przez wyznaczenie obszarów niedostępnych dla działalności związanej z posługiwaniem się sonarami, echosondami oraz dla badań sejsmicznych i działalności wojskowej.</p> <p>Ciągły hałas podwodny o niskiej częstotliwości</p> <p>Osiągnięcie malejących tendencji poziomu hałasu otoczenia w środowisku morskim przez zmniejszenie poziomu hałasu na statkach, stworzenie metod identyfikowania jednostek pływających o najwyższym poziomie emisji hałasu oraz zastosowanie odpowiednich technologii ich wyciszenia na podstawie zaleceń wypracowanych przez Międzynarodową Organizację Morską i Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku oraz stworzenie bodźców motywujących do zmniejszenia prędkości statków (np. ulgi podatkowe), aby zapewnić spadek poziomu podwodnego hałasu.</p>	2020 r.
Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej – 35		
Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego – 27		
Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego – 62		
Wody otwarte Basenu Bornholmskiego – 36		
Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego – 38		

CZĘŚĆ 2 – Podział na podakweny wód morskich

Cele środowiskowe dla wód morskich zostały przypisane do następujących akwenów objętych jurysdykcją polską:

- 1) Akwen 35A – Zalew Wiślany;
- 2) Akwen 35 – wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej: części wód – Mierzeja Wiślana, ujście Wisły Przekop, wewnętrzna Zatoka Gdańska, zewnętrzna Zatoka Pucka, Zalew Pucki, Półwysep Hel;
- 3) Akwen 33 – wody otwartej Zatoki Gdańskiej: centralna Zatoka Gdańska;
- 4) Akwen 27 – wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego: Głębia Gdańska, południowo-wschodni Basen Gotlandzki;
- 5) Akwen 62 – polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego: części wód – Władysławowo – Jastrzębia Góra, Jastrzębia Góra – Rowy, Rowy – Jarosławiec wschód oraz obszary płytkowodne Rozewie – Hel i Łeba;
- 6) Akwen 36 – wody otwarte Basenu Bornholmskiego: Głębia Bornholmska;
- 7) Akwen 38 – polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego: części wód – Rowy – Jarosławiec zachód, Jarosławiec – Sarbinowo, Sarbinowo – Dziwna, ujście Dziwny, Dziwna – Świna, ujście Świny, Świna – Niemcy oraz obszary płytkowodne Ustka, Kołobrzeg i otwarta Zatoka Pomorska;
- 8) Akwen 38A – Zalew Szczeciński: Zalew Szczeciński i Zalew Kamieński.

Rysunek. Podakweny Morza Bałtyckiego wyznaczone według HELCOM CORESET BD 2/2011 wraz z zaproponowanymi podakwenami w polskich obszarach morskich: 35A – polska część Zalewu Wiślanego i 38A – polska część Zalewu Szczecińskiego

- 1) Dobry stan środowiska wód morskich (Good Environmental Status – GES).
- 2) Udział dużych ryb w zespole ryb morza otwartego (LFI 1), (Large Fish Index (1) – open waters).
- 3) Akweny Morza Bałtyckiego wyznaczone według HELCOM CORESET BD 2/2011 wraz z zaproponowanymi podakwenami w polskich obszarach morskich: 35A – polska część Zalewu Wiślanego i 38A – polska część Zalewu Szczecińskiego.
- 4) Cele środowiskowe dla cechy 5 – Eutrofizacja, przedstawiono jako ogólne – na poziomie cech i kryteriów, obowiązujących dla całej polskiej strefy Morza Bałtyckiego, oraz jako szczegółowe cele wskaźnikowe, które muszą być specyficzne dla poszczególnych obszarów wód płytkowodnych i strefy otwartego morza

(głębokowodnej) (tabela C.5-2). Szczegółowe cele wskaźnikowe podano w podziale na wyodrębnione obszary wód ponieważ wartości progowe wskaźników różnią się w zależności od obszaru.

- 5) Do głębokości 20 m.
- 6) Wody zachodniej części strefy płytkowodnej środkowego Wybrzeża Morza Bałtyckiego.
- 7) Wody otwartej Zatoki Pomorskiej.
- 8) Wskaźnik jakości wód, wartość graniczna wskaźnika dla klasy II (stan dobry) wynosi $\geq 3,18$.
- 9) Cecha 7 jest powiązana z cechą 6 – *Integralność dna morskiego* i przez nią z cechą 1 – *Bioróżnorodność*. Istotne znaczenie dla bioróżnorodności ma zachowanie spójności siedliska, objawiającego się brakiem znaczącego oddziaływania antropogenicznego na strukturę dna.
- 10) Dla osiągnięcia celów środowiskowych należy podjąć działania na rzecz zmniejszenia zasięgu trwałych zmian powodowanych przez urządzenia i budowle hydrotechniczne oraz działalność gospodarczą, w szczególności eksplorację dna morskiego oraz połowy denne.
- 11) Cele środowiskowe w zakresie warunków hydrograficznych ustanowiono zgodnie z definicją dobrego stanu w brzmieniu określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) (Dz. Urz. UE L 164 z 25.06.2008, str. 19), zwana dalej „RDSM”: „stała zmiana właściwości hydrograficznych nie ma negatywnego wpływu na ekosystemy morskie” dla akwenów obejmujących strefę płytkowodną poza wodami przejściowymi i przybrzeżnymi oraz strefę otwartego morza.
- 12) Dla obszarów chronionych należy ustanowić bardziej rygorystyczny cel (tabela C.7-2) niż dla wód strefy płytkowodnej i otwartego morza nieobjmujących tych obszarów (tabela C.7-1). Wartości progowe dla obszarów chronionych w wodach opracowano przez analogię do granicy GES/subGES – jako 2/3 wartości progowej, która została wyznaczona jako granica dobrego stanu we wstępnej ocenie stanu środowiska wód morskich.
- 13) Zgodnie z decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2016/2334 z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie przyjęcia dziesiątego zaktualizowanego wykazu terenów mających znaczenie dla Wspólnoty składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowaną jako dokument nr C(2016)8191) (Dz. Urz. UE L 353 z 23.12.2016, str. 324).
- 14) Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.).
- 15) Cele środowiskowe dotyczące substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) obecnych w środowisku morskim i stanowiących potencjalne zagrożenie dla jego funkcjonowania określono w odniesieniu do cech głównych odnoszących się do grupy substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) obecnych w środowisku morskim. Podczas opracowywania celów środowiskowych dla cech 8 i 9 uwzględniono główny cel wymieniany w segmencie Bałtyckiego Planu Działań (ang. Baltic Sea Action Plan, BSAP) w odniesieniu do substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych): zasoby Morza Bałtyckiego niezagrażone przez substancje zanieczyszczające (niebezpieczne) oraz operacyjne cele ekologiczne uwzględnione w tym segmencie. Uwzględniono także operacyjne cele w segmencie BSAP dotyczącym działalności gospodarczej na morzu.
- 16) Ogólny cel środowiskowy dla cechy 8 – *Substancje zanieczyszczające i efekty ich oddziaływania* został określony z uwzględnieniem dwóch kryteriów: 8.1 – Stężenie substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) i 8.2 – Wpływ substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych). W ramach kryterium 8.1 określono jakościowy cel środowiskowy dla wskaźnika 8.1.1 – *Stężenia substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych)* mierzone w odpowiednich matrycach. W przypadku kryterium 8.2 wskazano cele opisane w sposób jakościowy dla wskaźników 8.2.1 – *Poziom wpływu zanieczyszczenia na składniki ekosystemu, przy uwzględnieniu wybranych procesów biologicznych i grup taksonomicznych, w przypadku których określono związek przyczynowo-skutkowy* i 8.2.2 – *Występowanie, źródło i zasięg znaczących zanieczyszczeń o charakterze nagłym i ich wpływ na organizmy dotknięte ich oddziaływaniem*. Dla kryterium 8.2 i wskaźnika 8.2.1 wyznaczono wskaźniki podstawowe, które mogą zostać wykorzystane dla wskaźnika 8.2.2 w sytuacjach akcydentalnych.
- 17) W ramach ogólnego celu środowiskowego dla cechy 9 *Substancje zanieczyszczające w rybach oraz skorupiakach i mięczakach przeznaczonych do spożycia* nie przekraczają poziomów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe lub innych odpowiednich norm, z uwzględnieniem kryterium: 9.1 – *Poziomy i liczba substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) oraz częstotliwość przekraczania dopuszczalnych poziomów*, określono jakościowy cel środowiskowy dla wskaźników 9.1.1 – *Rzeczywiste wykryte poziomy oraz liczba substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) o poziomach wyższych od najwyższych wartości dopuszczalnych* oraz 9.1.2 – *Częstotliwość przekraczania dopuszczalnych poziomów*. W przypadku wskaźnika

9.1.2, informacja o stężeniach monitorowanych substancji zanieczyszczających (niebezpiecznych) pozwala również na ocenę częstotliwości przekraczania dopuszczalnych poziomów.

¹⁸⁾ Normy Kodeksu Żywnościowego (Codex Alimentarius FAO/WHO).

¹⁹⁾ Ogólny cel środowiskowy dotyczący odpadów znajdujących się w środowisku morskim, stanowiących potencjalne źródło zagrożenia, został określony w odniesieniu do cechy 10 – *Odpady w środowisku morskim* z uwzględnieniem dwóch kryteriów: 10.1 – *Właściwości odpadów w środowisku morskim i przybrzeżnym* oraz 10.2 – *Wpływ odpadów na życie w morzu*. Szczegółowe cele osiągnięcia dobrego stanu środowiska opisano dla każdego ze wskaźników podstawowych.

Cele zostały określone tylko w stosunku do tych wskaźników, które mają zastosowanie w polskiej części Bałtyku, co w praktyce oznacza, że dane wskaźniki mogą zostać na tym obszarze ocenione lub stan środowiska w zakresie określonego wskaźnika może zostać zmieniony w wyniku odpowiednich działań podjętych przez Polskę.

²⁰⁾ Cele środowiskowe dla cechy 11 – *Halas podwodny* stanowią działania zalecane przez organizacje międzynarodowe, np. Międzynarodową Organizację Morską (IMO), Komisję Ochrony Środowiska Morskiego Bałtyku (HELCOM), Oceana, WWF, The Fisheries Secretariat (FISH), Ocean Care, Coastwatch Europe, Seas At Risk, Swedish Society for Nature Conservation, Marine Conservation Society, które są uwzględniane w wielostronnych porozumieniach dotyczących ochrony środowiska.